

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph. D., ve věci

žalobců: a) J. P., narozená dne X
bytem X

b) J. L., narozený dne X
bytem X

d) Z. H., narozený dne X
bytem X

všichni zastoupeni advokátem JUDr. Leošem Viktorinem
sídlem Riegrova 376/12, Olomouc

proti

žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Opavě**
sídlem Praskova 194/11, Opava

za účasti: **Česká republika – Ministerstvo obrany**
sídlem Tychonova 1, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 6. 2019, č. j. ZKI OP-O-15/421/2019-14,
ve věci opravy chyby v katastrálním operátu,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci a žaloba

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 6. 2019, č. j. ZKI OP-O-15/421/2019-14 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný ve výroku 3 podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítl odvolání žalobců a potvrdil rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, katastrální pracoviště Olomouc (dále jen „katastrální úřad Olomouc“) ze dne 21. 11. 2018, č. j. OR-124/2018-805-40 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím bylo podle § 36 odst. 1 písm. a) zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální zákon“) rozhodnuto o provedení opravy chyby v katastrálním operátu, a to že na LV č. X, k. ú. Ch. bude provedena oprava vlastnictví tak, že pozemky par. č. st. X, st. X, st. X, st. X, X, X, X a X dosud evidované pro vlastníka E. L. budou zapsány ve prospěch vlastníka Československý stát – odvětví vojenské správy na základě výměru o vyvlastnění ze dne 25. 7. 1955 č. výst. 67 taj. 22,3,1955/Mor (dále jen „výměr ze dne 25. 7. 1955“) podle zápisu v knihovní vložce č. 225 pozemkové knihy pro katastrální území Ch. povoleného usnesením č. d. 1045/1956 ze dne 19. 9. 1956. Žalobci jsou právními nástupci E. L.
2. Žalobci v žalobě předně namítali, že napadené rozhodnutí trpí nepřezkoumatelností, kterou spatřují v tom, že žalovaný dle odůvodnění provedl „*vlastní nezávislé šetření*“. Jelikož zákon takový institut nezná, mají žalobci s ohledem na skutečnost, že žalovaný v odvolacím řízení provedl důkazy, které nebyly provedeny v řízení na prvním stupni, za to že žalovaný v odvolacím řízení opatřil nové důkazy. Z odůvodnění ale není zřejmé, jaké skutečnosti převzal ze spisu katastrálního úřadu Olomouc, a jaké získal vlastní činností.
3. Dále žalobci namítali, že rozhodnutí je zatíženo procesní vadou, která spočívá v porušení § 36 odst. 3 správního řádu. Žalovaný vlastním šetřením opatřil nové důkazy, avšak žalobci neměli příležitost se k nim vyjádřit.
4. Závěrem žalobci namítali, že žalovaný se nezabýval tím, zda výměr ze dne 25. 7. 1955 není nicotným rozhodnutím. Je totiž známo, že listiny o vyvlastnění pro vojenské účely byly v mnoha případech shledány jako nicotné. Žalovaný měl též vysvětlit, jak je možné, že se výměr ze dne 25. 7. 1955 nikde neobjevil. Podle žalobců provedenou opravou došlo k další evidentní chybě, která fakticky vyvlastnila právní předchůdkyni žalobců nevyvlastněnou část původní parcely č. X. Ta měla původní výměru 1529 m², v roce 1955 byla vyvlastněna část o výměře 1442 m², takže stále měla vlastnit 87 m².

B. Vyjádření žalovaného a osoby zúčastněné na řízení

5. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 19. 11. 2019 navrhl zamítnutí žaloby.
6. K žalobním námitkám uvedl, že slovním spojením „*vlastní nezávislé šetření*“ chtěl zdůraznit, že věc posoudil nestranně a nenechal se ovlivnit názorem katastrálního úřadu Olomouc. Žalovaný uvedl, že vycházel výhradně z podkladů, které byly založeny ve spise

katastrálního úřadu Olomouc. Žádné nové důkazy v odvolacím řízení neprováděl. Žalobci neidentifikovali, jaké konkrétní důkazy měl žalovaný provést nad rámec již provedených katastrálním úřadem Olomouc. K námitce týkající se hodnocení výměru ze dne 25. 7. 1955 žalovaný uvedl, že zkoumání platnosti podkladových listin náleží soudu. V řízení o opravě chyby katastrální úřad toliko porovnává, zda zápis provedený v katastru nemovitostí je či není v rozporu s obsahem listiny. Ohledně zbylých námitek odkázal žalovaný na své rozhodnutí.

7. Osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření ze dne 23. 1. 2020 navrhla žalobu zamítnout. Výměr ze dne 25. 7. 1955 je podle ní veřejnou listinou a žalobci neuvedli, z jakých důvodů by měl být nicotný. Osoba zúčastněná na řízení se ztotožnila s názorem žalovaného, že napadené rozhodnutí se vůbec nedotýká části parcely p. č. X v k. ú. Ch., tj. parcely dnes označené jako p. č. X, k. ú. B. o výměře 87 m², na kterou se výměr ze dne 25. 7. 1955 nevztahoval.

C. Skutečnosti vyplývající ze správního spisu

8. Ze správního spisu soud pro účely soudního přezkumu zjistil, že katastrální úřad Olomouc na základě návrhu Ministerstva obrany zahájil řízení o opravě chybných údajů v katastrálním operátu, které se týkaly vlastnictví k pozemkům par. č. st. X, st. X, st. X, st. X, X, X, X a X zapsaných na LV č. X, k. ú. Ch., u kterých byla jako vlastník zapsána E. L. Prvostupňovým rozhodnutím katastrální úřad Olomouc návrhu vyhověl a rozhodl podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona tak, že namísto E. L. bude jako vlastník k uvedeným pozemkům zapsán Československý stát – odvětví vojenské správy, a to na základě výměru ze dne 25. 7. 1955. Proti tomuto rozhodnutí brojili žalobci odvoláním, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl.

D. Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Krajský soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s.ř.s.
10. Podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona platí, že *„na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru“*.
11. Krajský soud se předně zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti, neboť jen přezkoumatelné rozhodnutí může být způsobilým předmětem soudního přezkumu. Krajský soud na úvod připomíná, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí může nastat z důvodu jeho nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. Obecně lze za nesrozumitelné považovat takové rozhodnutí, z jehož výroku nelze zjistit, jakým způsobem bylo rozhodnuto, jehož výrok je vnitřně rozporný nebo nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, dále takové rozhodnutí, z něhož není patrné, které osoby jsou jeho adresátem, kdo byl rozhodnutím zavázán apod. V případě nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů pak soud posuzuje, zda se správní orgán v rozhodnutí vypořádal se všemi okolnostmi, které uplatnil žalobce, a zda srozumitelným způsobem uvedl, jaké skutečnosti vzal při svém rozhodování za prokázané a kterým naopak nepřisvědčil, jakými úvahami byl ve svém rozhodování veden, o které důkazy opřel svá skutková zjištění a které důvody

Shodu s prvopisem potvrzuje M Ch.

jej vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je však vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat.

12. Žalobci nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného spatřují v tom, že provedl „*vlastní nezávislé šetření*“, avšak z odůvodnění rozhodnutí není zřejmé, jaké skutečnosti převzal žalovaný ze spisu katastrálního úřadu Olomouc, a jaké získal vlastní činností. Žalovaný se k této námitce vyjádřil tak, že slovní spojením „*vlastní nezávislé šetření*“ mínil jen to, že věc posoudil nestranně a nezávisle na názoru katastrálního úřadu Olomouc a že žádné nové důkazy neopatřil.
13. Krajský soud po přezkoumání rozhodnutí žalovaného a zejména správního spisu katastrálního úřadu Olomouc (čísla listu 2-14) zjistil, že všechny žalovaným zmíněné skutečnosti pramení z listinných důkazů, které jsou založeny ve spise katastrálního úřadu Olomouc. Žalovaný své rozhodnutí neopřel o žádné nové důkazy ani jiné podklady. Při těchto zjištěních se krajský soud přiklání k vyjádření žalovaného, že slovní spojení „*vlastní nezávislé šetření*“ představuje skutečně jen vyjádření nezávislého posouzení věci, byť působí poněkud matoucím dojmem.
14. Jestliže žalovaný žádné nové důkazy ani jiné podklady neopatřil, nelze přisvědčit tvrzení žalobců, že není zřejmé, jaké skutečnosti převzal žalovaný ze spisu katastrálního úřadu Olomouc, a jaké získal vlastní činností. Krajský soud na základě uvedeného hodnotí námitku nepřezkoumatelnosti jako nedůvodnou.
15. V návaznosti na vyhodnocení námítky nepřezkoumatelnosti posoudil soud jako nedůvodnou také námitku porušení § 36 odst. 3 správního řádu. Podle uvedeného ustanovení (jeho první věty) musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Účelem uvedeného ustanovení je poskytnout účastníkům řízení skutková zjištění příslušného správního orgánu za tím účelem, aby případně mohli poukázat na jejich věcnou nesprávnost nebo aby mohli navrhnout jejich doplnění. Správní orgán je povinen na základě výše vymezených pravidel postupovat nejenom v prvostupňovém, ale i v odvolacím řízení. Tuto povinnost však má odvolací orgán jen tehdy, jestliže skutkový stav věci dozná případných změn tím, že příslušný odvolací správní orgán oproti příslušnému správnímu orgánu prvního stupně provede zásadní důkazy, případně opatří podklady rozhodnutí ve věci, o kterých účastník řízení neví (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, čj. 1 As 55/2008-156; č. 2610/2012 Sb. NSS).
16. Jak již uvedl krajský soud výše při hodnocení námítky nepřezkoumatelnosti, žalovaný žádné nové důkazy ani jiné podklady rozhodnutí nepořídil. Nutno říci, že ani žalobci v žalobě neuvedli, o jaké konkrétní důkazy se mělo jednat. Nebylo proto povinností žalovaného postupovat podle § 36 odst. 3 správního řádu.
17. Jako důvodné nelze vyhodnotit ani námítky týkající se skutkových zjištění. Předně je nutné odmítnout názor žalobců, že žalovaný se měl zabývat případnou nicotností výměru ze dne 25. 7. 1955. V tomto ohledu krajský soud poukazuje na to, že katastrální úřad je oprávněn (a povinen) opravit pouze takové údaje v katastru, které jsou chybné v důsledku zřejmého omylu. Musí existovat rozpor mezi údaji katastru a listinami založenými ve sbírce listin. Zápis v katastru je podmíněn jednak existencí listiny, jednak tím, že tato listina má určitý obsah, ze kterého vyplývá závěr o existenci či neexistenci určitých práv nebo povinností vztahujících se k nemovitosti. Při opravě chybného údaje katastru nemůže

katastrální úřad vybočit ze své evidenční role a při rozhodování o opravě chybného údaje fakticky nalézat právo, tedy též posuzovat, za jakých podmínek práva vznikají, zanikají, mění se jejich obsah, přecházejí na jiné osoby. Katastrální úřad může v řízení o opravě chyby katastru činit jen základní a jednoduché právní úvahy vycházející z obsahu jím zkoumaných listin a nemůže řešit sporné právní otázky (stejný názor zastává také Nejvyšší správní soud, srov. rozsudek ze dne 12. 5. 2016, č. j. 6 As 166/2015-27). Z uvedeného vyplývá, že ani katastrální úřad Olomouc ani žalovaný nebyli oprávněni posoudit zákonnost nebo dokonce nicotnost výměru ze dne 25. 7. 1955. Pro úplnost je vhodné uvést, že ani § 17 katastrálního zákona při vkladovém řízení neopravňuje katastrální úřad k tomu, aby zkoumal platnost podkladové listiny či dokonce platnost či nicotnost rozhodnutí orgánu veřejné moci, na základě kterých má být zapisovaná skutečnost zapsána do katastru nemovitostí.

18. Oba správní orgány výměr ze dne 25. 7. 1955 ve spojení s dalšími listinami posoudili a dospěli k závěru, že v daném případě je zápis vlastnického práva E. L. u pozemků par. č. st. X, st. X, st. X, X, X, X a X v k. ú. Ch. zjevným omylem, přičemž svůj názor řádně a přezkoumatelně odůvodnili. S tímto věcným hodnocením žalobci nikterak nepolemizovali, proto se jím nezabýval ani soud.
19. Krajský soud nesdílí názor žalobců, že by žalovaný nevysvětlil, jak mohla tak závažná chyba v katastrálním operátu vzniknout. Žalovaný se touto skutečností velmi podrobně zabýval v odstavcích 49 až 52 napadeného rozhodnutí. Ani proti těmto úvahám žalobci věcně nikterak nebrojili, soud se proto blíže úvahami žalovaného nezabýval.
20. Závěrem soud uvádí, že napadeným rozhodnutím nedošlo k vyvlastnění pozemku par. č. X, k. ú. B., o výměře 87 m². Uvedený pozemek představuje nevyvlastněnou část pozemku par. č. X PK, která nebyla v roce 1955 vyvlastněna výměrem ze dne 25. 7. 1955 a jako takový vůbec nebyl předmětem řízení o opravě chyby v katastrálním operátu. Tomuto závěru odpovídá výpis z katastru nemovitostí založený ve správním spisu na čl. 15. Ani tato námitka proto není důvodná.

E. Závěr a náhrada nákladů řízení

21. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto jí podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
22. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobci v řízení úspěšní nebyli a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly, proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. března 2015 č. j. 7 Afs 11/2014 - 47, č. 3228/2015 Sb. NSS).
23. O nákladech osoby zúčastněné na řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 5 s.ř.s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Stěžovatel musí být **zastoupen advokátem**; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Olomouc 17. března 2021

Mgr. Jiří Gottwald v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M Ch.